

عنوان مقاله:

زمینه های عرفان عملی در ترانه های باباطاهر

محل انتشار:

چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان «همایش ملی هزاره باباطاهر» (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

زهرا نورمحمدی شایسته - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

بی هیچ شکی، یکی از تاب ناکترین جلوه های ادبیات فارسی، از گذشته تا روزگار ما، تاملات و مفاهیم بلند عرفانی است. این مهم از باباطاهر در ادبیات ایران راه گشود و با سنایی، عطار، مولانا و حافظ، و تا سهراب سپهری ادامه یافت و شعر و نثر پارسی را جانی اهورایی بخشید. بی تردید نفش باباطاهر در این میان بسیار شایسته تقدیر است، چرا که او با بیانی بسیار ساده و شیرین، بلندترین آموزه های عرفانی را در ترانه های خود برای فارسی زبانان جاودانه کرد. در مقاله پیش رو با رویکردی تحلیلی توصیفی، به بیان برخی از ویژگی های عرفان عملی در شعر بابا پرداخته ایم. بابا در دو حوزه مقامات و احوالات در چارچوب عرفان عملی به بیان دقیق ترین تاملات در این حوزه پرداخته، که در این مجال ما به مهم ترین آنها پرداخته و به اختصار پیرامون آنها سخن گفته ایم

کلمات کلیدی:

عرفان، عرفان عملی، عرفان نظری، مقامات، حالات، باباطاهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/745775>

